

Barcelona 10. Decembre 1983.

molt volgut germà: Després de parlar-te per telèfon ja fa molts de dies, volia tot seguit escriure't, lo contenta que vauria estar de saber el resultat del teu diagnòstic a la última revisió. Han passat molts dies, sempre esperant un dia amb més humor, per escriure't, i poder-te dir coses, que de fet te les dic sense escriure'tebes. Estic passant una llarga temporada que no minven els meus dolors dels genolls, i aïçò em te molt pessimista i apesorada, perquè sovint em cal quedarme a casa per el dolor que em produeix caminar. Per a mi, que he sigut ràpida i solidra em costa adaptar-me en aquesta nova fase que em cal passar. Que i faem. És ver que l'home sempre te una "cosa" per no estar mai tranquile.

Oblidava dir-te que el passat Octubre vauria anar (Marina) em va portar i em va venir a buscar) a Caldas per fer una cura d'aigües per la artrosis. Res de res, no vauria ni millorar.

Va telefonarme una Sta que es de l'Empordà que es pintora i està fent rebats de persones importants i vol fer una exposició; va demanarme si quan tu vinguessis a Barcelona, volia telefonarla per demanarte si et pot fer un rebat, Com jo ja tinc el seu telèfon, ja ho fare' si a tu et sembla be. Has rebut carta de una Ira o Sta de la Generalitat? Va demanarme la teva adreça per ser molt amable.

Aquesta carta vull que serveixi per a desit -

- parnos a tu i a Priscilla unes bones festes
de Nadal i que el proper 1984 vos porti molta
salut i felicitat del tot cor vos desitja la
vostre germana que no vos obliada

~~Merce~~

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]